

повинен відповідати культурно-політичному вибору країни (І. Фаріон).

Література

1. Півторак Г. П. // Українська мова. – Енциклопедія./ Редколегія: В. М. Русанівський, О. О. Тараненко (співголови), М. П. Зяблюк та ін. – К.: "Українська енциклопедія" 2000. – 752 с.
2. Пономарів О. Український правопис – повернення до національних засад – К., 2003
3. Тишківська Н. "Ще раз про український правопис" Українська мова та література – 2001 р. 17 травня. – Число 17 (225)

СВІДОМЕ Й НЕСВІДОМЕ АВТОРСТВО, ФАКТИ І ГІПОТЕЗИ

Доп. – Карпенко Ю., група ЖТ-41.
Наук. кер. - ст. викл. Чубур В.В.

Мовлення для професійного журналіста є свідомо керованою активністю. Він – частина соціуму, але як професійний комунікатор має поставити себе осторонь, „поза суспільством”, аби якомога об'єктивніше, неупереджено оцінити той чи інший факт, суспільне явище. Для цього, крім усього іншого, треба мати здатність до контролю за процесом власного мовлення, особливо при створенні тексту твору (газетної статті, радіо чи TV передачі).

Такий, свідомий контроль, якщо дивитися з погляду розвитку природи людини як мовної особистості, можливий лише за двох умов: через усвідомлення мовця себе автором і відчуження тексту від автора. Свідоме авторство – це активізація творчих можливостей, здатність до плідного засвоєння і трансформації традицій. При несвідомому ж авторстві внесок окремої людини в створення тексту, як правило, не підлягає визначенню.

Еволюційний перехід від несвідомого до свідомого авторства не є стрибкоподібним. Він розтягнувся на багато віків,

залежав від конкретної суспільної ситуації в тій чи іншій країні, інших складових. Проблеми свідомого й несвідомого авторства розглядали у своїх працях Зігмунд Фройд, Карл Юнг, видатний лінгвіст Олександр Потебня (до речі, наш земляк, народився на Роменщині), Іван Франко, серед сучасних дослідників Мішель Фуко, Леві-Стросс, інші.

У даній роботі досліджуються деякі аспекти проблеми свідомого і несвідомого авторства в журналістиці.

МЕЖІ ВИКОРИСТАННЯ НЕЙРО-ЛІНГВІСТИЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЖУРНАЛІСТИЦІ

Доп - Попова С., група ЖТ –41.
Наук. кер. - ст. викл. Чубур В.В.

Нейро-лінгвістичне програмування – це самостійна область знань, яка розглядає структуру суб'єктивного досвіду людей, їх розумові і поведінкові стратегії, моделювання і навчання успішним стратегіям. Зміст комунікації для журналіста – в отриманні певної реакції реципієнта (читача, глядача, слухача). Визначення меж допустимого використання такої психотехніки, як НЛП, в засобах масової інформації, надактуальна проблема взагалі, а за умов демократичного суспільства особливо, адже воно передбачає і гарантує певні права і свободи особистості, які при необмеженому використанні НЛП можуть бути порушені. Цій проблемі і присвячується дана робота.

Великий вплив на результат комунікації має форма повідомлення, а не його зміст: лише одна шоста частина сприйняття інформації передається змістом повідомлення, п'ять шостих – формою. Знання *карти* іншої людини (у даному випадку реципієнта) дозволяє оперувати у світі близьких для неї понять, Для найкращого сприйняття газетної статті, радіо чи TV-передачі необхідно точно знати, які використовувати вирази, щоб інформаційний продукт зацікавив якомога більше реципієнтів. Або, скажімо, при безпосередньому спілкуванні з